

Núm. de Causa: 6000007/2015
Núm. de Rotlle: TSJP-0000040/2018

SENTÈNCIA 56-2018

PARTS:

Recurrent: Sra. YBG
Advocat: Sra. LLA

Recorregut: MINISTERI FISCAL

Recorreguts: Sra. MAR
Sra. MMB
Advocat: Sr. DSB

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Yves PICOD
Magistrats: M. I. Sra. Marie CONTE
M. I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO

Andorra la Vella, vint-i-quatre de setembre del dos mil divuit.

En el recurs d'apel·lació interposat contra la sentència de data 18 d'abril del 2018 dictada pel Tribunal de Corts en la causa de referència, seguida pel delictes major continuat d'apropiació indeguda amb un perjudici d'un valor superior a 6.000 euros, els components de la Sala Penal Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent la M. I. **Sra. Marie CONTE**.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que el Tribunal de Corts dictà sentència de data 18 d'abril del 2018 amb la següent part dispositiva:

“FALLEM: que hem de condemnar i condemnem la processada YBG, com a responsable en concepte d'autora, d'un delictes major continuat d'apropiació indeguda amb un perjudici d'un valor superior a 6.000 euros, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de DIVUIT MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL QUALIFICADA A ABONAR LA RESPONSABILITAT CIVIL AMB UN TERMINI MÀXIM DE TRES ANYS, havent de satisfer anualment, com a mínim, una tercera part de la mateixa a cada part perjudicada, i amb un termini de suspensió de la condemna també per tres anys, així com al pagament de les despeses processals causades, inclosos honoraris d'advocat de l'acusació particular, a determinar en període d'execució de sentència.

En concepte de responsabilitat civil, la processada YBG indemnitzarà a:

- FRC en la quantia de DOTZE MIL DOS-CENTS VINT-I-CINC EUROS (12.225'- €).

- X., Serveis Immobiliaris, en l'import total de VUITANTA SIS MIL NOU-CENTS TRENTA CINC EUROS AMB SETENTA QUATRE CÈNTIMS (86.935,74 €).”

II.- RESULTANT: que el precedent fallo es recolza en els següents fets que declara provats en el seu primer Resultant:

“Són fets provats i així es declara que en data 4 de maig de 2010, la Sra. MAR creà i inscriví prop del registre del M.I Govern el negoci de gestió immobiliària anomenat X. Serveis Immobiliaris, negoci que a partir d'aquella data fou gestionat per una societat civil particular en la qual participaven a parts iguals la mateixa Sra. A., la Sra. MMB i la processada YBG, nascuda el dia X, X de 1971, de nacionalitat espanyola i sense antecedents penals, havent acordat les parts, després d'un període de temps en que totes feien de tot, que la processada faria les tasques i operacions de gestió necessàries pel bon funcionament del negoci, i rendiria comptes regularment a les Srs. A. i M..

Durant l'any 2010 i fins el mes de febrer de 2011, la processada B., aprofitant la seva qualitat de gestora del negoci, realitzà en el seu benefici varis reintegraments sobre el compte bancari del negoci quines titulars eren les tres sòcies, en efectiu, mitjançant una targeta de crèdit que tenia a la seva disposició la processada per un import de 19.090€, així com diferents cobraments per xec al seu nom sobre el mateix compte per una quantia de 67.845,72€, defraudant per consegüent al negoci la suma de 86.935,74€.

Tanmateix, i en data 30 d'octubre de 2010, la processada B. va fer seva també la suma total de 12.225€ que el Sr. FRC li havia lliurat, en tant que gestora del negoci X. Serveis Immobiliaris i persona de la seva confiança dins del mateix, amb la finalitat de moblar uns pisos seus que aquest darrer volia llogar i quina gestió havia atribuït al referit negoci immobiliari.”

III.- RESULTANT: que contra l'esmentada sentència ha interposat recurs d'apel·lació la representació lletrada de la Sra. YBG per considerar que el Tribunal *a quo* ha efectuat una inadequada valoració de la prova practicada. Sol·licita la revocació de la sentència en el sentit d'absoldre la seva defensada del delictes major continuat d'apropiació indeguda amb un perjudici d'un valor superior a 6.000 euros, tipificat i penat a l'article 213 del Codi Penal, pel que ha estat condemnada en la instància.

Exposa que la seva representada no es va apoderar de les sumes de 12.225 i 86.935,74 euros en efectiu i que el funcionament caòtic del negoci immobiliari feia que hi hagués quantitats dineràries que s'ingressaven a la caixa forta del negoci i altres directament, o bé s'ingressaven a l'entitat bancària corresponent a les 3 sòcies, o bé les ingressaven els clients al número de compte del qual n'eren titular les 3 sòcies, no havent-se practicat prova de càrrec suficient per desvirtuar la presumpció d'innocència de la processada.

IV.- RESULTANT: que la representació lletrada de les Sres. MAR i MMB, acusació particular en el present procediment, s'oposa al recurs formulat de contrari i, en base a les consideracions contingudes en el seu escrit de data 28 de maig de 2018, interessa la confirmació de la sentència recorreguda així com la condemna de la recurrent al pagament de les despeses processals causades en segona instància.

V.- RESULTANT: que el Ministeri Fiscal també s'oposa al recurs formulat de contrari i, en base a les consideracions contingudes en el seu informe de data 30 de maig del 2018 i a la prova practicada en la instància, interessa la confirmació de la sentència recorreguda.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que comet delictes major d'apropiació indeguda qui sent posseïdor de bens que li han estat confiats a títol de dipòsit o qualsevol altre que obligui a la seva devolució o lliurament, no ho fa i s'apodera dels mateixos amb la intenció de beneficiar-se'n.

L'acció típica del delictes d'apropiació indeguda és la conversió de la possessió legítima en possessió il·legítima i exigeix com a element subjectiu un concret dol, és a dir la intenció de tenir la cosa per a un mateix o de fer-se l'amo d'allò que no és propi i que s'ha rebut amb obligació de lliurar-ho a un tercer.

II.- CONSIDERANT: que mitjançant la sentència recorreguda, el tribunal, ha considerat que del delictes major continuat d'apropiació indeguda, és responsable, la processada YBG per haver realitzat personalment els fets, doncs, tot i negar la seva participació, se'n desprèn de la prova practicada que ha quedat degudament acreditat que l'acusada va treure importants sumes de diners del compte del negoci de gestió immobiliària anomenat ABM Serveis Immobiliaris que han estat quantificades en l'import de 86.935,72 euros que va fer seus, així com que es va apropiat de la suma de 12.225 euros d'un client del negoci, suma que li hauria estat lliurada amb la finalitat de què moblés pisos de la propietat d'aquest darrer, cosa que no va realitzar, apropiant-se igualment dels diners sostrets.

III.- CONSIDERANT: que pel que fa a les sumes apropiades per part de YBG en perjudici de la immobiliària X. n'apareix de la prova practicada durant la instrucció de la causa i de la vista oral que:

- YBG que era sòcia de la immobiliària, juntament amb les Sres. MAR i MMB, es va dedicar en la pràctica quotidiana a les gestions de tipus econòmic i bancari, donat que les altres sòcies estaven convençudes de les seves capacitats per haver desenvolupat aquesta feina durant uns 5 anys per una altra immobiliària, fent-li plena confiança.
- Segons l'informe efectuat pel Servei de Policia i l'informe d'auditoria obrant en autes, la processada va efectuar personalment diversos reintegraments en efectiu, lliurant xecs en el seu nom i, emesos sobre el compte de l'empresa per una quantia de 67.845, 72 euros, així mateix, va fer ús de la tarja de crèdit de la immobiliària per un import de 19.090 euros, defraudant per conseqüent al negoci la quantitat total de 86.935,72 euros, concloent els esmentats informes que aquestes sumes mai van ser utilitzades per feines inherents al funcionament de l'empresa ni es van dipositar a cap caixa forta.
- Nogensmenys, va quedar demostrat en el decurs de la vista oral per les declaracions de la testimoni Sra. JFF, doncs no hi ha cap element que permeti posar en dubte la seva sinceritat, que la processada li va pagar durant el mes d'octubre de 2010 les sumes de 27.000 euros i 9.160 euros en la seva qualitat de propietària de la immobiliària Y., on hauria treballat YBG, en concepte d'unes sumes reclamades per una clienta de Y., la qual les hauria lliurat però que haurien desaparegut. La documental practicada demostra que en aquesta època YBG no disposava d'aquesta suma en el comptes bancaris i, el seu pagament coincideix amb

una sèrie de reintegraments i disposicions en efectiu efectuats per YBG sobre el compte corrent de X. Serveis, precisament durant el mes d'octubre de 2010 i per imports de 500 i 500 euros el 10 d'octubre, 21.000 euros i 500 euros el dia 11 d'octubre i 4.800 euros el dia 12 d'octubre.

- A la vista oral, les declaracions de la processada YBG van ser molt evasives, sinó inversemblants, va reconèixer que *“va treure una quantitat important”* però *“no la recorda”* i va al·legar que *“les quantitats grans no s'ingressaven en comptes”* el que suposaria que les compra-ventes immobiliàries que requereixen l'assistència d'un notari fossin pagades en efectiu cosa que no es creïble haguéssim comptat les quantitats de diners necessàries per aquestes operacions.
- La processada va al·legar que els reintegraments els realitzava per tal que el negoci pagués menys impostos, que dipositava els diners en una caixa forta de la mateixa immobiliària i es repartien entre les 3 sòcies els diners en efectiu.

Tanmateix, ha quedat provat que:

- La caixa forta, l'existència de la qual es al·legada per la processada, només és una caixeta amb pany, com va quedar demostrat a l'acte de la vista oral, en la qual no hi acostumava a haver una gran quantitat de diners sinó només uns 200 euros per despeses de poca importància.
- Com ha posat de manifest, encertadament, el Tribunal de corts, resulta totalment il·lògic i fora de sentit l'excusa de la processada quan pretén fer entendre que els reintegraments es realitzen per a pagar menys impostos i que per això es dipositaven en la suposada *“caixa forta”*: en efecte si el que es pretenia era mantenir una certa opacitat comptable i fiscal, no és lògic treure diners d'un compte bancari, donat que ja han entrat al circuit oficial, ja han estat comptats i comptabilitzats i són per consegüent fàcilment identificables en una inspecció fiscal.
- Ara bé, la processada al·lega en el seu escrit de recurs que en la *“caixa forta”* s'ingressaven grans quantitats dineràries que no havien transitat pel compte corrent. Aquesta sala observa, d'una part, que com ja ha precisat, les transaccions immobiliàries no s'efectuen de costum en efectiu i, d'altra part, que els xecs, per una quantia de 67.845,72 euros cobrats sobre el compte corrent, han estat lliurats a nom de YBG i no tenen res a veure amb preteses quantitats dineràries dipositades a la caixa forta i en el supòsit, no demostrat, en el qual haguessin estat depositades grans quantitats de diners directament en una caixa forta, l'actitud de les altres dues sòcies, consistent en denunciar l'apropiació indeguda de diners seria totalment absurda.
- Contràriament al que pretén la processada, va quedar demostrat en les declaracions efectuades a la vista oral de les Sres. MAR i MMB, de l'espòs d'aquesta darrera i de la pròpia processada, que les tres sòcies van acordar que no repartirien beneficis durant un

any, havent reconegut YBG que no van fixar cap salari i que la seva família li feia ingressos regulars, si bé no en pot pretendre que les quantitats de diners desaparegudes se les havien repartit les tres sòcies.

- **VI.- CONSIDERANT:** pel que fa en segon lloc a l'apoderament de la suma de 12.225 euros, lliurada en efectiu per part del Sr. FRC a la processada YBG, ha quedat demostrat mitjançant declaració del perjudicat que la processada va rebre, en efectiu, 5.000 euros la primera vegada i 7.225 euros la segona, essent dites sumes destinades a l'adquisició de mobles pel pis propietat del Sr. R., que gestionava ABM Serveis Immobiliaris. Aquesta suma no va ésser ingressada als comptes de l'empresa i no obra en autes cap prova del seu dipòsit en una pretesa caixa forta. No es discuteix que la Sra. YBG els va obtenir per l'adquisició de mobles, però no ha estat demostrat, com ho pretén la processada, que dita suma va anar destinada al pagament d'altres unitat immobiliàries al Principat, propietat del Sr. R. i al pagament dels rebuts de la llum d'aquestes.

En definitiva, resta provat el lliurament de diners a la processada, sense que hagin estat ingressats en cap compte de la immobiliària, tampoc ha demostrat que els va destinar a l'adquisició de mobles ni que va pagar els rebuts de llum del propietari i, compte tingut que pertoca a la part que al·lega la demostració dels fets, en aquest supòsit, dels relatius a que la destinació dels diners a altres fins legítims, no havent estat així, resta provada l'apropiació indeguda per part de YBG de dita suma de diners.

V.- CONSIDERANT: En aquestes circumstàncies, que la sentència recorreguda ha recollit de manera molt precisa i completa a partir de la prova practicada en la instrucció de la causa i reiterada a la vista oral múltiples indicis concorrents que no han estat en cap cas contradits per elements objectius, sinó per meres al·legacions sense fonaments i inversemblants de l'avui recurrent, els quals permeten concloure que la processada es responsable com autora del delictes major continuat d'apropiació indeguda del qual venia acusada, havent de ser la sentència del Tribunal de Corts íntegrament confirmada tant en les seves disposicions penals com civils.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

DECISIÓ

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

- 1.- Desestimar el recurs d'apel·lació formulat per la representació lletrada de la Sra. YBG.
- 2.- Confirmar la sentència de data 14 d'abril del 2018 dictada pel Tribunal de Corts en la causa de referència.
- 3.- Condemnar la part recurrent al pagament de les despeses processals causades en aquesta instància, inclosos els honoraris d'advocat de la part recorreguda.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que, una vegada notificada la present sentència a totes les parts, es retorni la causa al Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.